

Geboorte Toulouse 25/08/2021

Dinsdag 24 augustus, 6 dagen voor de uitgerekende datum. Kort na de middag voel ik om de zoveel tijd een pijnlijke voorwee. Ik herken dit totaal niet van bij camille dus ga er vanuit dat dat iets is dat je enkel bij volgende kindjes hebt en het dus niets te maken heeft met de effectieve bevalling. Ik blijf heel de middag druk in de weer met Camille. Ik kook kraamkost voor in de diepvries, we gaan wandelen, doen samen boodschapjes, ik maak het avondeten klaar en rond 18u merk ik dat de "voorweeën" toch ietsje intenser worden. Ze komen nog heel onregelmatig maar ik focus, dankzij de hypnobirthing cursus van [@geboortepraktijk](#), al snel bij elke golving op mijn ademhaling. Rik en ik steken Camille nog samen in bad, ik neem een douche en lig bij Camille tot ze naar dromenland vertrokken is.

Die avond kijken we samen een serie en rond middernacht gaan we gewoon slapen, er vanuit gaande dat ik de rest van de week pijnlijke voorweeën zal blijven hebben. "want dat hoort erbij bij een tweede kindje". Al snel voel ik twee vrij intense golvingen en rond 00u45 besluit ik op te staan omdat ze te intens worden om al liggend op te vangen. Rik volgt me, doet de zout- en kerstlampjes aan, zet mijn "bevallijst" op en begint de weeën te timen. het zachte, warme licht en de muziek doen hun werk want ik voel me, ondanks de toenemende golvingen, zo waanzinnig gelukkig en dankbaar. De oxytocine krijgt alle ruimte om te stromen en ik wandel al wiegend, met gesloten ogen en mijn gezicht naar het plafond gericht, door de living. telkens ik in onze veranda kom, open ik mijn ogen om de net-niet-meer volle maan te bewonderen en ik kan alleen maar glimlachen. Wat voel ik me krachtig. Wat voel ik me "compleet".

Rond 01u30 belt rik naar de wachtteléfono van [@geboortepraktijk](#). De weeën komen om de drie minuten en duren een minuut lang dus hij neemt liever het zekere voor het onzekere. Rik krijgt Rosanne aan de lijn en ze besluiten samen, op basis van hoe ik me gedraag, dat ze nog niet onmiddellijk hoeft te komen. Ik voel zelf ook dat ik het nog perfect kan "handelen" en de anderhalf uur die volgen, "surf" ik rustig verder op elke golf die komt. Rond 3u voel ik een shift. De weeën worden intenser, ik verlies elk tijdsbesef, moet een paar keer overgeven en keer in mezelf. Alsof ze het aanvoelt, wordt camille op dat moment wakker. Rik neemt haar mee naar beneden en ik besluit onder de douche te gaan.

Al snel voel ik een ontzettende druk onderaan en weet ik niet goed meer welke houding ik moet aannemen om de golvingen draaglijk te maken. Rosanne is op dat moment op 10 minuutjes van bij ons en op basis van Rik zijn uitleg belt zij op haar beurt naar Leentje om ook richting ons te vertrekken want ze gaat er vanuit dat ik persdrang heb. Terwijl ik onder de douche sta, start Rik met het bevalbad te vullen. Het bad is nog niet vol maar ik besluit er toch in te kruipen en het warme water neemt onmiddellijk de scherpe randjes weg van de weeën.

Ik zit volledig in mijn cocon waardoor ik het amper opmerk dat Rosanne toekomt. Tussen twee golvingen door open ik mijn ogen even en wat doet het deugd om Rosanne's vertrouwde gezicht te zien. Ik vertel haar dat ik erg veel druk voel en ze bevestigt me dat ik gewoon naar mijn lichaam mag luisteren. Dat ik mag toegeven aan de druk en rustig mee mag duwen. Wat doet het deugd om die woorden te horen. Mijn lichaam geeft precies aan wat het nodig heeft. Bij elke wee duw ik een beetje mee en voel ik ons tweede meisje meewerken. We doen dit echt samen. zij en ik. Ondertussen komen ook Leentje, mijn zus - die Camille opvangt - en [@bytasjavanrymenant](#) - die foto's komt maken - toe. Bij elke wee voel ik onze dochter dichterbij komen maar eens de wee voorbij is, voel ik haar weer een beetje terugschuiven.

Na anderhalf uur begin ik de moed een beetje op te geven. Ik heb het gevoel dat ik niet meer kan en kom op het punt dat ik er klaar mee ben. Mijn lieve vroedvrouwen moedigen me aan, motiveren me om een aantal keer van positie te veranderen en bevestigen dat ik er bijna ben. Hun woorden zijn nog niet koud of ik voel mijn water breken. Vanaf dat moment neemt mijn lichaam het volledig over. Daar zijn ze dan, de echte persweeën. Nog nooit voelde ik zoiets intens. Pure oerkracht die al miljoenen jaren van vrouw op vrouw wordt doorgegeven. Geen geforceerd persen. Geen plat op de rug, kin op de borst scenario's. nee, op mijn hurken, leunend tegen de rand van het bevalbad, hangend in rik zijn armen. Mijn lichaam doet het gewoon en begeleidt Toulouse helemaal zelf meer en meer naar onder. Ondertussen hoor ik Leentje en Rosanne me in de verte aanmoedigen, Rik fluistert lieve woordjes in mijn oor en Camille staat vlak naast me, met haar handje op mijn schouder.

En dan staat haar hoofdje, "the ring of fire". Even schiet ik in paniek en verlies ik de controle over mijn ademhaling. Rosanne haalt me terug en terwijl we wachten op de volgende wee ademt ze met me mee en focus ik volledig op haar. Dankzij haar kan ik kalm blijven. de volgende wee dient zich aan en met een waanzinnige oerkreet duw ik ons meisje het warme water in. De navelstreng zit vrij strak rond haar nekje dus Rosanne duikt half in het water om hem los te maken en een seconde later neem ik haar zelf op mijn borst. Wat ik op dat moment voel, is gewoon niet te omschrijven. haar heerlijke geur, haar kleine lijfje op het mijne, haar oogjes die stilaan opengaan en me aankijken. Alle clichés kloppen gewoon, mijn hart groeit exponentieel. mijn eerste woorden: "camille, daar is ze". Onze tweede dochter: Toulouse Vanhoof. ze kwam op de meest rustige manier ter wereld en wanneer ze voor de eerste keer van zich laat horen, volgt ook bij camille de ontlading. Wat ben ik trots op mijn twee meisjes. De uren nadien is het hier gezellig druk. Leentje en Rosanne brengen de administratie in orde, Rik haalt en maakt ontbijt, Tasje maakt foto's en Axelle en Camille houden mij en Toulouse gezelschap in de zetel.

Wat een team had ik aan mijn zijde. Zó ontzettend dankbaar voor deze ervaring. Nooit gedacht dat ik heimwee zou hebben naar een bevalling but here we are."